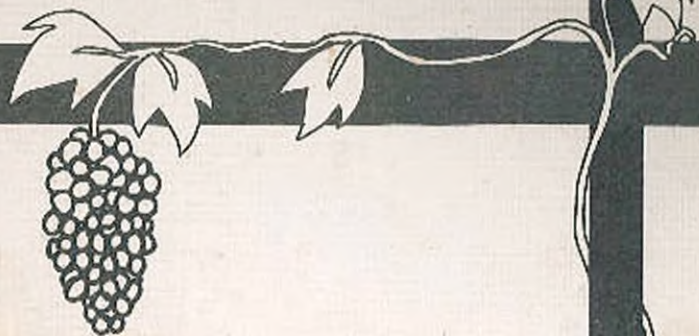

WEDDING OF

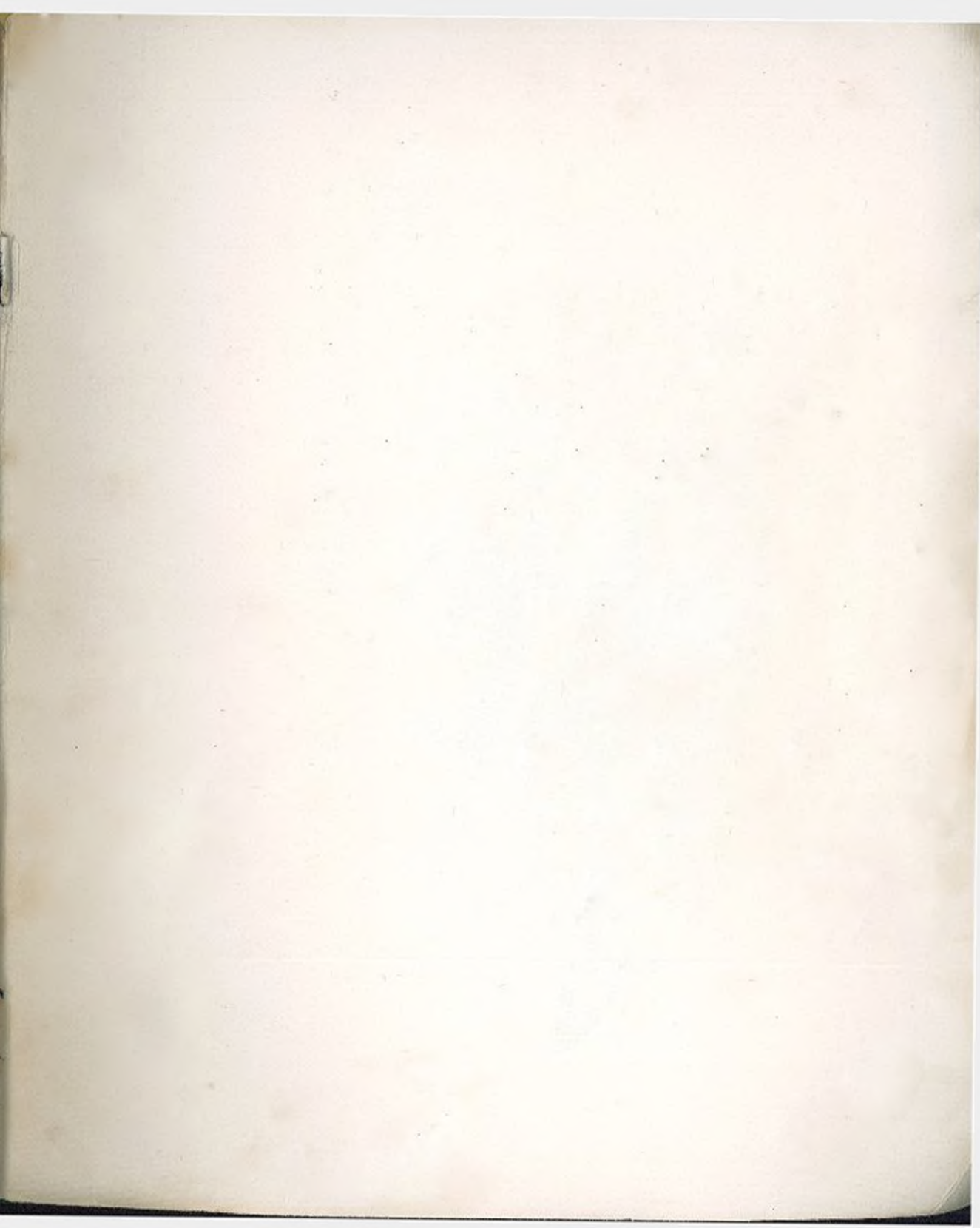
MIRIAM AND DAVID

ש' מנחם אב

השנ

AUGUST 20, 1986

This book, containing a brief history of the fifteenth of Av, the Grace after Meals in the Sephardic tradition, and Shabbat songs, was compiled and illustrated by the bride, Miriam Sarah Hasson. I dedicate it to the other 'guest of honor' tonight, David Avram Sanders; I pray that we will have a long and happy life together. I also dedicate this book to the hosts, my parents, who have taught me to love the tradition contained in these pages.

I am come into my garden, my
sister, my bride ;
I have gathered my myrrh with
my spice ;
I have eaten my honeycomb with
my honey ;
I have drunk my wine with my
milk.
Eat, O friends ;
Drink, yea, drink abundantly, O
beloved.

באתי לגני אחתי כלה
אחתי מורי עם-בשמי
אכלתי יערי עם-דבש
שתיתי חיי עם-חלב
אכלו רעים
שתו ושקרו דורות:

ט"ו באב

Today, our wedding day, is the fifteenth day of the Hebrew month of Av. You have been wondering why we have chosen to be married on a Wednesday night. Perhaps you have paid an expensive midweek fare to get to Chicago; perhaps you have taken your last three vacation days; or missed your registration and new-student orientation (as I have) to be here tonight. In honor of all our guests who have joyfully gone to any trouble to be here with us, and in honor of all who have to get up early for work tomorrow, I have gathered together material from various sources explaining the origin of the festive nature of this day, so that you may share in our excitement in being married on the fifteenth of Av.

The *mishna* (Oral Law) describes this day in Tractate *Ta'anit*, *daf* 26, *amud* bet :

"Rabban Simon the son of Gamliel said, "Never were there any more joyous festivals in Israel than the fifteenth of Av and the Day of Atonement, for on them the maidens of Jerusalem would go forth dressed in white garments--- borrowed ones, however, so as not to embarrass those who had none of their own. . . . * And the daughters of Jerusalem went out and danced in the vineyards. And what did they say? 'O youth! Lift up your eyes and see what you choose. Do not set your eyes on beauty--- set your eyes on family. 'Charm is false and beauty is vain; a woman who fears the Lord, she shall be praised.' (Proverbs 31:30) And it is also said: 'Give her of the fruit of her hands, and let her works praise her in the gates.' (Proverbs 31:31) Furthermore, it is said: 'Go forth and look, daughters of Zion, upon King Shlomo, upon the crown with which his mother crowned him on his wedding day, and on the day of the joy of his heart.' (Song of Songs 3:11) 'On his wedding day'--- this refers to the day on which the Law was given. 'And on the day of the joy of his heart'--- this refers to the building of the Holy Temple. May it be rebuilt speedily in our days!"

In the *Gemarah*, the rabbis proceed to discuss this passage, which had been handed down to them as an oral tradition.

* In commemoration of this tradition, I have borrowed the white gown I wear today from my sister Rachelle.

"On this festive day the daughters of Israel would go out and dance. We are taught: those that had no wife would go there to procure a spouse. Our rabbis were taught: The beautiful ones among the maidens would say, 'Attend to beauty, for a woman was made for beauty alone.' Those of a good family would exclaim, 'Attend to her family line, for a woman is meant to bear children, and those of a good family will produce good children.' The daughters of the rich would say, 'Attend to those who are wealthy.' While those who were neither beautiful nor rich would exclaim, 'Make your purchase for the sake of heaven, and then robe us with gold and provide liberally for us.'"

But what is the origin of the festival? It says in the *Gemarah* : "It is readily understood why the Day of Atonement should be a day of rejoicing, because that is a day of forgiveness, and on that day the second tablets of the Law were given to Moses; but why should the fifteenth of Av be a day of rejoicing? 'Because,' said Rabbi Judah in the name of Samuel, 'on that day the tribes were permitted to intermarry.'"

We are taught that on that day the members of the tribe of Benjamin were permitted to intermarry with the other tribes. This refers to the civil war and the ensuing crisis described at the end of the book of Judges. The war began when the Benjaminites refused to hand over the men of their tribe who had attempted to murder a traveller passing through their land and abused the traveller's concubine. The tribes of Israel, angered over this breach of hospitality and justice, vowed never to allow their daughters to marry into the tribe of Benjamin. However, all the Benjaminite women were killed in the war, and the people wished to prevent the disappearance of a tribe of Israel. They offered all the women of the city of Jabesh-Gilead, who had not been present at the time of the original vow; but these women were not enough. At this point (end of Judges): "The elders said, 'Behold, there is the feast of the Lord from year to year in Shiloh...' And they commanded the children of Benjamin saying: 'Go and lie in wait in the vineyards. And see, and behold, if the daughters of Shiloh come out and dance, then shall you come out of the vineyards, and you shall catch for yourself every man his wife of the daughters of Shiloh, and you shall go to the land of Benjamin.'" This "festival of the Lord" is identified in *Sefer Hatoda'ah* (*The Book of Our Heritage*) as the fifteenth day of Av, which was already being celebrated as a festival.

* Because of this tradition, we have no qualms about this marriage, which unites a Sephardic woman and an Ashkenazic man.

The original cause for celebration is as Rav Ida bar Abin said in the name of Rav Joseph: "On that day the last of those who were destined to die in the desert perished, for the master said that as long as those destined to die in the wilderness were still alive, the Lord did not speak to Moses."

When the children of Israel reached the Land of Israel after their journey from Egypt, they heard of the powerful inhabitants of the land, and, believing they would never be able to conquer them, even with God's help, they decided to return to their life as slaves in Egypt. For their lack of faith, they were punished with forty years of wandering in the wilderness, during which the entire generation which had been enslaved in Egypt would die. They died each year on the ninth of Av, an infamous date in the Jewish calendar. The event is described in *Me'am Loez (The Torah Anthology)* as follows:

"Throughout the forty years that they were in the wilderness, on the eve of the ninth of Av a call would go out for all of them to go dig their graves, and every Israelite would do so, lest he die without having prepared a grave for himself. That night each man would sleep in his dug-out, and when in the morning another call would go out, 'Let the living separate from the dead,' all who were still alive would emerge.

In the case of anyone who was going to die, a worm would emerge from his mid-section and enter his mouth, killing him--- and he would be buried. The pattern was repeated year after year.

But then, at the end of the fortieth year when the call went out for them to dig graves, and subsequently that the living emerge, they all came out alive. Astonished, they wondered if perhaps they had made a mistake in the day of the month, and that night they again spent in the dug-out, and continued to do so until the fifteenth of Av. When they saw the full moon and that not a single one of them had died, they knew that they had not erred as to the day, and that the decree had been lifted. That generation of Israelites thereupon fixed this date as a festival."

A word of explanation: The Jewish calendar is based on the lunar cycle, with the first day of each month determined by the sighting of the new moon. Thus, when the moon is completely full, it must be the fifteenth of the month, and without a doubt the ninth must have passed. On that day, the fifteenth of Av, when the Israelites were sure the decree had been lifted, God again began to speak to Moses face to face, as He had not for the preceding forty years of punishment.

There are three more reasons mentioned in the *Gemarras* for festivity on the fifteenth of Av:

At one time, the land of Israel was divided into the kingdom of Judah and the kingdom of Israel. Jereboam, the king of Israel, erected two calves for his subjects to worship, and would not allow them to go to the Holy Temple in Jeru-salem, to worship God and to accept the sovereignty of the king of Judah, whose capital was Jerusalem. This decree was lifted with the coronation of the next king, Hoshea, son of Elah, on the fifteenth of Av.

Bethar, a town near Jerusalem, was the stronghold of the rebellion of Bar Kochba against the Romans. The rebellion was quelled and Bether destroyed by the emperor Hadrian, fifty two years after the destruction of the Holy Temple. As long as Hadrian was alive, he would not allow the bodies to be buried. He used them as a fence around his vast vineyard. The fence was forty miles long. When the next emperor ascended to the throne, the bodies were buried--- on the fifteenth of Av. As it is written in the *Gemarah* : "On that day the assembly at Yamina ordained the section of the grace after meals, 'Blessed art thou, God the good, that doeth good.' By 'the good' is meant that the bodies were not left to putrify, and by 'doth good,' that burial was permitted." This blessing is also said over exceptionally fine wine. It is said specifically over wine, and not other pleasures, to commemorate this miracle which occurred near a vineyard.

The final reason is the completion of a *mitzvah* (commandment), as it is recorded: "Rabba and Rab Joseph both said: 'On that day Israel would cease to cut wood for the altar, as we are taught in a Baraitha: Rabbi Eliezer the Great said: 'From the fifteenth day of Av the heat of the sun is lessened and the timber is no longer dry, so they ceased to cut wood for the altar.'" Rav Menashia adds: And it was called the Day of the Breaking of the Axe. From that day on, he who adds the night to his day-study may have years added to his life, but for him who does not, they may not be added."

It is a custom among some Jews that the bride and groom fast on their wedding day, because on that day, as on the Day of Atonement, they are forgiven for all their past transgressions. Thus, they begin their new life with pure hearts. However, if the wedding day is the fifteenth of Av, the couple does not fast, for it is already a day of forgiveness akin to the Day of Atonement. For so it is written: "Never were there more joyous festivals in Israel than the fifteenth of Av and the Day of Atonement. . . ." Since the time that the generation of the wilderness was purified from their transgressions on that day, it has always been regarded as particularly appropriate for weddings, or for dancing in the vineyards and grabbing brides. For logistical reasons, instead of maiden-grabbing, we have chosen a traditional wedding.

We hope you enjoy it as much as we will.

GRACE BEFORE MEALS

The hands are washed and this blessing is uttered

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe. Thou hast sanctified us with Thy commandments and enjoined on us the cleansing of the hands.

Immediately thereafter, as one breaks bread, the following blessing is pronounced

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe, who bringest forth food from the earth.

קודם לסעודה נוטלין את הידים ומברכין

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו

במצותיו וצונו על נטילת ידים:

ומברכין יד על הלחם

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. המוציא לחם

מדהארץ:

ברכת מזון לסעודת חתנים

כל שבעת ימי המשתה בסעודת חתן אם י"ו טנים חדשות שלא היו
מצויות בברכת הישואין מברך אחר הסעודה (ואם אין שם עשרה מדליץ
את המלה אלהינו):

וּבְרַךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁהַשְׂמֵחָה בְּמַעֲוֹוֹ שְׂאֵכְלָנוּ מְשֻׁלֵּוּ:

ועתה המטובין

בְּרַךְ (אֱלֹהֵינוּ) שֶׁהַשְׂמֵחָה בְּמִנוּנוּ. שְׂאֵכְלָנוּ מְשֻׁלֵּוּ.
וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ:

ומשלים ברכת המזון דף 10 ושבע ברכות של הישואין. ואם אין שם פנים
חדשות יאמר רק הברכה האחרונה ול שבע ברכות:

GRACE AFTER THE WEDDING BANQUET

The one who leads in the grace says

Let us bless our God in whose abode is joy and of whose bounty we have eaten.

The guests respond

Blessed be our God in whose abode is joy, of whose bounty we have eaten and through whose great goodness we live.

He repeats this and continues with the grace (page 11). At its conclusion, the first cup of wine is put down and a second is taken up while the seven blessings of the marriage ceremony are chanted. In case there is no one present who was not also present at the wedding, only the last of these seven blessings is chanted. The blessing over the wine is then recited. The one who has said the grace and the blessings then drinks of both cups of wine and gives them to the bridegroom and bride and the guests to drink of them.

ברכת המזון

שיר המעלות

הָיִינוּ בְּחֻלְמִים:	בָּשָׁב יי אֶת־שִׁבּוֹן צִיּוֹן
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה	אֲזַי יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוּ
הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים:	אֲזַי יֵאמְרוּ בְּנוֹתֵינוּ
הָיִינוּ שְׂמֵחִים:	הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת וְנִקְנֵנוּ
בְּאִפְיָקִים בְּנֶגֶב:	שׁוֹבָה יי אֶת־שְׁבִיּוֹנֵנוּ
בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:	הַזֶּרְעִים בְּדִמְעָה
נִשְׂאָה מִשְׁדֵּי־הַצָּר	הַלֹּחֶם יִלֵּךְ וּבָכָה
נִשְׂאָה אֶל־מִתִּיּוֹ:	בְּאִי־בָא בְּרִנָּה

BIRFATH HAMAZON
THE GRACE AFTER MEALS

Psalm 126

PSALM OF ZION'S REDEMPTION

A PILGRIM SONG.

When the Lord brought back those who returned to Zion,
We were as in a dream.

Then was our mouth filled with laughter,
And our tongue with joyous song.

Then said they among the nations,

"The Lord has wrought great things for them."

Yea, the Lord has wrought great things for us;
Joyful were we.

Lord, turn back our captivity
As streams to arid soil.

They who sow in tears
Shall reap in joy.

Though he goes forth weeping who bears the trailing seed,
With song of joy shall he return, bearing home his
sheaves.

בְּרָשׁוֹת שָׁמַיִם וּבְרָשׁוֹת ...

כאשר עשרה אכלו כאחד
המברך אומר

בָּרוּךְ אַתְּ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ
מִשְׁלֹ:

ענין

בָּרוּךְ אַתְּ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ
מִשְׁלֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל
חַיֵּינוּ:

המברך חוזר

בָּרוּךְ אַתְּ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ
מִשְׁלֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל
חַיֵּינוּ:

כאשר שלשה אכלו כ אחד
המברך אומר

בָּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

ענין

בָּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ. וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ:

המברך חוזר

בָּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ. וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ. וּבָרוּךְ זָכְרוֹ לְעוֹלָמֵי עַד:

*When three or more men have
eaten together, the leader of
the grace says*

Let us bless Him of whose
bounty we have eaten.

The others reply

Blessed be He of whose
bounty we have eaten and
through whose abundant
goodness we live.

The leader repeats

Blessed be He of whose
bounty we have eaten and
through whose abundant
goodness we live.

Blessed be He, blessed be
His name, and blessed the
thought of Him for ever and
aye.

*Where ten or more men have
eaten together, the leader of
the grace says*

Let us bless our God of
whose bounty we have eaten.

The others reply

Blessed be our God of
whose bounty we have eaten
and through whose abundant
goodness we live.

The leader repeats

Blessed be our God of
whose bounty we have eaten
and through whose abundant
goodness we live.

Blessed be He, blessed be
His name, and blessed the
thought of Him for ever and
aye.

בְּרוּךְ אַתָּה יי. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵן
 אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ. בָּחוּ. בְּחֶסֶד. וּבְרַחֲמִים.
 הוּא נָתַן לָהֶם לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
 וְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ. וְאֶל־יַחֲסֹר־לָנוּ
 מִזֶּה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיֵּס לִכְלָ.
 וְשָׁלַחֵנוּ עָרוּךְ לִכְלָ. וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּה לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסְדָּיו. כְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת־
 יָדָהּ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי. הֵן אֶת־
 הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ. עַל־שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ. אֶרֶץ
 חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. בְּרִית וְתוֹרָה. חַיִּים וּמִזֶּה. עַל־
 שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל־
 בְּרִיתֶךָ־שֶׁחֲתַמְתָּ בְּנִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ.
 וְעַל־חֻקֵּי רָצוֹן שֶׁדִּעַתָּנוּ. וְעַל־חַיִּים וּמִזֶּה שֶׁאַתָּה זֶן
 וּמַפְרִיֵּס אוֹתָנוּ:

GOD SUSTAINS US

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe. Thou givest us food beyond our efforts. Thou providest for us beyond our merits. Thou pourest out Thy bounty over us. Thou dost sustain us and the whole world with Thy goodness, loving favor and bounteous kindness. "Thou givest food to all flesh, for Thy mercy endures forever." Thy great goodness has never yet failed us. May our sustenance never fail us, for Thy table is set for all. In Thy great and tender love Thou providest nourishing food and sustenance for all Thy creatures that Thou hast created. Truly it is said, "Thou openest Thy hand and satisfiest all living with Thy favor." Blessed art Thou, Lord who provides food for all.

We thank Thee, Lord our God, for the goodly and ample land of our desire which Thou gavest our fathers to inherit. We thank Thee that Thou didst bring us forth from the land of Egypt and redeem us from the house of bondage. We thank Thee for the covenant and the Torah, for Thy covenant sealed in our flesh, and for making us know the precepts of Thy will. We thank Thee also for life and food, yea, for the life-giving food wherewith Thou maintainest us in Thy providential care.

On Hanukah and Purim add Al hanissim (page 29).

ועל־הכל יי אלהינו. אנו מודים לך. ומברכים את־
שְׁמךָ. באמור. ואכלת ושבעת. וברכת את־יי אלהיך.
על־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי. על־
הָאָרֶץ ועל־הַמָּזוֹן:

רחם יי אלהינו עלינו. ועל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. ועל־
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. ועל־הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. ועל
הַיְכָלְךָ, ועל מִצְוֹנְךָ, ועל דְּבִירְךָ, ועל־הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמְךָ עָלָיו: אָבִינוּ. רַעְיָנוּ. זִמְנֵנוּ.
פְּרִנָּסֵנוּ. כְּלָכְלֵנוּ. הַרְוִיחֵנוּ. הַרְוַח־לָנוּ מִהֶרָה מְכַל־
צְרוּתֵינוּ: וְאַל־תִּזְנוּרִיכֵנוּ יי אלהינו לִידֵי מַתָּנוֹת בְּשֵׁר
יָדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם. שִׁמְתַּנַּחֲתָם מַעֲטָה וְחִרְפָּתָם
מִרְבָּה. אֵלֹא לַיָּדֶיךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֲבָה. הַעֲשֵׂיָהּ
וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רִצּוֹן שְׁלֹא גְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא
נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ
תִּחְיֶינָה לְמִקְוָמוֹ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

For all these blessings, Lord our God, we thank Thee and bless Thee in keeping with Thy words, "Thou shalt eat and be satisfied, and bless the Lord thy God for the goodly land which He has given thee." Blessed art Thou, Lord, for that land and for our sustenance.

Lord our God, have mercy on us and Israel Thy people, on Jerusalem Thy city and Mount Zion the dwelling place of Thy glory, and on the great and holy Temple called by Thy name. Our Father, be Thou our Shepherd. Sustain us, support us and provide for our needs, and give us speedy surcease of all our sorrows. Lord our God, may we not be brought to need gifts or loans from the hand of flesh and blood (for their giving oft is grudging and great the humiliation), but only from Thy hand so generous and liberal, so bountiful and open. Thus shall we not be put to shame either now or hereafter.

Soon in our days restore to its abode the sovereignty of the house of David Thine anointed.

בשבת

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיה. ובמצות יום
השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה: כי יום גדול וקדוש
הוא מלפניך. נשבת-נו וננוח בו. כמצות חקי רצונך. ואל-
תהי צרה רגון ביום ננוחתנו. והראנו בנחמת ציין במהרה
במינו. כי אתה הוא נצל הנחמות. ואף על פי שאכלנו
ושתינו חרבון ביתך הגדול והקדוש לא שקחנו, אל תשכחנו
לנצח ואל תזנחנו לעד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

בחג

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא. יגיע. יראה.
יירצה. ישמע. יפקד. ויזכר זכרוננו. ויזכרונ אבותינו.
זכרון ירושלם עירך. וזכרון משיח בן-דוד עבדך.
וזכרון כל-עמך ביום ישראל לפניך לפליטה. לטובה.
לחן לחסד ולרחמינו. ביום ראש חדש ראש החדש הזה.

בפסח	בשבועות	בסוכות	בשמיני חג עצרת ובשמחת תורה
חג	חג	חג	שמיני
המצות	השבועות	הסוכות	חג עצרת
הזה.	הזה.	הזה.	הזה.

ביום טוב מקרא-לך הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו:
זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה.
והושיענו בו לחיים טובים: בדבר ישועה ורחמים חוס
וחנונו. וחמל ורחם עלינו והושיענו. כי אליך ענינו. כי
אל מלך חנון ורחוב אתה:

On Sabbath add

BLESSING OF THE SABBATH

Lord our God, through Thy grace invigorate us with Thy commandments, and among them this great and holy seventh day Sabbath. For it is a great and holy day given by Thee. Let us rest thereon serenely in keeping with the behest commanded by Thy will. May there be neither sorrow nor trouble on our day of rest. May we in our days soon see Zion comforted, for Thou art the God of consolation.

PRAYER OF THE FESTIVAL

Our God,	God of our fathers,	on this day of the
festival of	festival of	festival of
unleavened	weeks,	booths,
bread,		eight day
		closing
		festival,

this festival day of hallowed assembly, may there come before Thee the remembrance of us and our fathers, the memory of Jerusalem Thy city, of the Messiah son of David Thy servant, and of all Thy people of the house of Israel. May this remembrance come before Thee and in tenderness. grace and mercy may it be heard and accepted with favor by Thee, bringing us deliverance and happiness. Show us this day Thy mercy and grant us redemption. Lord our God, remember us this day for good. Bethink Thyself of us this day for blessing and preserve us for a life of happiness. With the promise of redemption and mercy show us compassionate grace, and have tender pity on us and save us. Our eyes are lifted towards Thee, for Thou art a gracious and merciful God and King.

וּתְכַנֶּה יְרוּשָׁלַם עִירָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו בְּנֵי יְרוּשָׁלַם, עִיר הַקֹּדֶשׁ אָמֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יי. וְאֵלֵהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעַד הָאֵל.
אֲבִינוּ. מֶלֶכְנוּ. אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִצְחָק. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל.
שֶׁבְכָל-יוֹם יוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא
יִטֵּיב לָנוּ: הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד.
חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. וְרַחַם וְהַצֵּלָה. וְכָל-טוֹב.

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל-כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח גִּשְׁמִים וּבָאֲרֶץ:
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח גִּבּוֹ לְדוֹר דּוֹרִים:
הַרְחֵקֵנוּ הוּא קָרַן לַעֲנוֹז יָרִים:
הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר גִּבּוֹ לְנֶצַח נְצָחִים:

Blessed art Thou, Lord who in Thy mercy wilt rebuild Jerusalem. Amen.

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe, God for ever our Father, our King, our Sovereign, our Creator, our Redeemer. Holy one of Jacob, Thou art our Holy one. Shepherd of Israel, Thou art our Shepherd. Thou art our King, good and doing good to all. Even as day by day Thou hast done good to us and art good to us, so mayest Thou continue to do good to us for ever. Even as Thou hast dealt and dost deal bountifully with us, mayest Thou ever continue to bestow on us the benefits of Thine abundance, Thy saving, loving, tender favor and all good, and let us never know lack of all that is good.

Praised be the All-merciful enthroned in glory.

Praised be the All-merciful in the heavens and on earth.

Praised be the All-merciful among us for all generations.

Glorified be the All-merciful among us for all eternity.

May the All-merciful raise up the strength of His people.

הַרְחָקָן הוּא יִפְרָנְסוּ בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזִי. בְּהִתֵּר וְלֹא
בְּאִסּוּר. בְּנִחָה וְלֹא בְּצַעַר. בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם:

הַרְחָקָן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הַרְחָקָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְחוּהָ וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ:

הַרְחָקָן הוּא יַצְלִיחַ זֹאת-דִּרְכֵּינוּ:

הַרְחָקָן הוּא יִשְׁפֹּר וְלֹא גָלוּת מִהֲרָה מֵעַל-צָוָארֵנוּ:

הַרְחָקָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמִמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחָקָן הוּא יִרְפָּאנוּ וְיַפְוֶאֶה שְׁלָמָה. וְיַפְוֶאֶת הַנֶּפֶשׁ
וְיַפְוֶאֶת הַגּוּף:

הַרְחָקָן הוּא יִפְתַּח קֵנוֹ אֶת-יָדוֹ הַרְחָבָה:

הַרְחָקָן הוּא יִבְרֹךְ וְיַבְלֶ-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל.

כִּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרָנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

בְּכָל. מְכָל. כָּל. בֶּן יִבְרֹךְ אֶתְנוּ יַחַד בְּרָכָה

שְׁלָמָה. וְכֵן יְיָ רַצּוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחָקָן הוּא יִפְרֹשׁ וְיַלְיֵנוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

הַרְחָקָן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁקִילוֹ שֶׁבֶת ON SHABBATH

וּמִנְחָו לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחָקָן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה ON ROSH HODESH

וְלִבְרָכָה.

הַרְחָקָן הוּא יִשַּׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ לְבִלְתִּי

נִחָטָא:

הַרְחָקָן הוּא יִמְלֵא כּוֹשְׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:

May the All-merciful grant that our needs be supplied with honor and not with contumely, lawfully and not in violation of the law, with ease and not with hardship, in plenty and not scantily.

May the All-merciful grant peace among us.

May the All-merciful send blessing and success to all the works of our hands.

May the All-merciful prosper our ways.

May the All-merciful speedily break the yoke of oppressors from our neck.

May the All-merciful lead us upstanding to our land.

May the All-merciful grant us perfect healing, healing of body and healing of spirit.

May the All-merciful open for us His bountiful hand.

May the All-merciful bless each of us by His great name. May He bless us all together with perfect blessing, even as our ancestors Abraham, Isaac and Jacob were blessed with every manner of blessing. May this be His divine will, and let us say, Amen.

May the All-merciful spread over us the shelter of His peace.

May the All-merciful implant in our heart His Torah and the love of Him so that we sin not.

May the All-merciful fulfil for good the desires of our heart.

On Sabbath

May the All-merciful in His due time cause us to inherit the world that shall be altogether good, and the repose of eternal life.

הַרְחֵקוּנוּ הוּא יִחַיְנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ. וְלִבְנֵי
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא:

מְגִדִּיל { יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ. וַעֲשֵׂה-חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ. לְדָרֹךְ
מְגִדִּיל } וְלִזְרֹעוֹ עַד-עוֹלָם: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ. וְהָרָשׁ יִי לֹא-
יִחְסְרוּ כָל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי נִסְזַקְנָתִי. וְלֹא-דָאִיתִי צָדִיק
נֶעֱזַב. וְחָרְעוּ מִבִּקְשׁ-לָחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹגֵן וּמִלָּחָה. וְחָרְעוּ
לְבָרְכָה:

י' בִּזְמַן שֶׁאֻמְרִים בּוֹ מוֹסֵף אֻמְרִים מְגִדִּיל בַּמָּקוֹם מְגִדִּיל:

**** מַה-שֶּׁאֵבְלָנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה**

וּמַה-שֶּׁשִּׁיתֵנוּ יְהִי לְרִפּוּאָה

וּמַה-שֶּׁהוֹחֲרָנוּ יְהִי לְבָרְכָה. כְּדַכְתִּיב

נִתַּן לַפְּגִיָּהם וְיֵאָכְלוּ נִיחָדָרוּ כְּדָבָר יי

בְּרוּכִים אַתֶּם ליי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְצִי:

כְּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח ביי וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ:

יי עַל לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי-הִשְׁכִּיעַ נַפְשׁ שְׁקָקָה וְנַפְשׁ רַעְבָּה מִלֹּא-טוֹב:

הוֹדוּ ליי כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

הוֹדוּ ליי כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

הַשְּׂמִים שְׂמִים ליי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי-אָדָם:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאֻמְרוּ אָמֵן.

May the All-merciful preserve us in life and adjudge us worthy of seeing the Temple rebuilt, the advent of the Messiah, and the life to come.

"He who is a tower of strength gives deliverance to His king and shows kindness to His anointed, to David and his seed for ever. Even young lions may lack and know hunger, but they who seek the Lord shall not lack any good. I have been young, now am I old; but I have not seen the righteous so forsaken that his seed must beg bread. All the time he lends help and shows kindness, and his seed is a blessing."

With what we have eaten let us be content. What we have drunk, be that for health. What we have left over, may that bless others, even as is told of Elisha that "he set food before them and they ate and left over according to the word of the Lord."

"Blessed are ye of the Lord,
The Maker of heaven and earth.
Blessed be the man who trusts in the Lord,
And the Lord is his trust.
The Lord will give strength to His people,
The Lord will bless His people with peace.
For He has satisfied the longing soul,
And has filled the hungry soul with good.
Give thanks to the Lord for He is good,
For His mercy endures for ever."

BIRKAT HA-MAZON (Blessing After Meals)

Ya comimos y bevimos, y al Dio santo Baruch Hu u-Baruch Shemo bendishimos, que mos dio y mos dara pan para comer y panyos para vestir, y anyos para bivar. El Padre el grande que mande al chico asegun tenemos de menester para muestras cazas y para nuestros hijos. El Dio mos oiga y mos aresponda y mos apiade por su nombre el grande, que somos almicas sin pecado. Hodu L'Adonai ki tov ki le-olam chasdo. Hodu L'Adonai ki tov ki le-olam chasdo. Siempre mejor, nunca peor, nunca mos manke la meza del Criador. Amen.

We have eaten and drank, and we shall bless the Holy One. Blessed be He and His Holy Name, that has given us and gives us bread to eat, and clothes to wear, and years to live. Almighty Father, who sends to the littlest one, thus have we the necessities for our homes and for our children. May God hear us and respond and forgive us for the sake of His Holy Name, for we are souls without transgression. Praised Be the Lord for it is good, for His grace is everlasting. Praised Be the Lord for it is good, for His grace is everlasting. Always may it be better, and never worse, may we never be lacking the Creator's table. Amen.

שבע ברבות

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. יוצר האדם:

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. אשר יצר את-
האדם בצלמו. בצלם דמות תבניתו. והתקין לו מקונו בגן-
עדן. ברוך אתה יי. יוצר האדם:

שש תשיש ותגל עקרה. בקבוץ בניה לתוכה. במהרה
בשמחה. ברוך אתה יי. משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים אהובים. בשמחה יצרך בן עין
מקדם. ברוך אתה יי. משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. אשר ברא ששון
ושמחה. חתן וכלה. אהבה. אחוה. גילה. דיצה. שלום
ורעות. מהרה יי. אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות
ירושלם ** קול ששון וקול. שמחה. קול חתן וקול כלה.
קול מצהלות חפזות חתנים ממשתיים. ונערים מאינותם.
ברוך אתה יי. משמח חתן עם הכלה. ומצליח:
ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

MARRIAGE BLESSINGS

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe,
who has created all for Thy glory.

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe,
Creator of man.

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe,
who hast created man in Thine image. In the likeness of
that image Thou didst ordain for him woman, made from
him for a perpetual human succession. Blessed art Thou,
Lord, Creator of man.

May Zion who has been barren rejoice and exult at
the speedy joyful regathering of her children within her.
Blessed art Thou, Lord who causes Zion to rejoice in her
children.

Mayest Thou delight this loving couple as of old Thou
didst rejoice Thy handiwork in the garden of delight.
Blessed art Thou, Lord who gives joy to bridegroom and
bride.

Blessed art Thou, Lord our God, Ruler of the universe,
Creator of bridegroom and bride, of gladness and joy,
happiness and rapture, companionship, fellowship, harmony
and love. Lord our God, may there soon be heard in the
cities of Judah and streets of Jerusalem the voice of joy
and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and
the voice of the bride, the voice of wedding jubilation,
bridegrooms in their festivities and youth in their festal
song. Blessed art Thou, Lord who rejoices the bridegroom
with the bride and who blesses their welfare.

Blessed art Thou, Lord our
God, Ruler of the universe, who creates the fruit of the
vine.

על־הנָּסִים. על־הפָּרֶקֶן. על־הגְּבוּרֹת. ועל־התְּשׁוּעוֹת.
ועל־הנִפְלְאוֹת. ועל־הנִחְמוֹת. שְׁעִיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמִים
הֵם וּבְזֶמֶן הַזֶּה:

בַּחֲנוּכָה

בְּיָמֵי מַתִּתְיָה בֶן־יֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יִזְחַרְשָׁעָה עַל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁכְחָם תּוֹרַתְךָ
וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עָמַדְתָּ
לָהֶם בַּעַת צָרָתָם. רַבַּת אֶת־רִיבָם. דָּגַת אֶת־דִּינָם. נִקְמַתָּ
אֶת־נִקְמָתָם. מִסֶּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חִלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים.
וְחַדִּים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. וְלֵךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
בְּעוֹלָמְךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפָרֶקֶן
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחֲר־כֵּךְ בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וּפָנוּ אֶת־
הַיִּכְלָךְ. וְטָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחִצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת. וְנוֹדַה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה:

בַּטּוֹרִים

בְּיָמֵי מֶרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם
הַמֶּן הַרְשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד. לְהַרְגוֹ. וּלְאַבְדוֹ. אֶת־כָּל־
הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן. טָף וְנָשִׁים. בְּיוֹם אֶחָד. בְּשִׁלּוּשָׁה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר. וּשְׁלָלָם לְבוֹז:
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. הִפְרַת אֶת־עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת־
מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו
עַל־הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם נִפְלָא. וְנוֹדַה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה:

During the eight days of Hanukah add

We thank Thee also for the wonderful deliverances, the triumphant liberation and the providential comfort which Thou hast wrought for our fathers in days of old at this season. Then in the days of Mattathias son of Johanan and his sons the Hasmonean high priests, the cruel Syrian power rose up to force Thy people Israel to forget Thy Torah and transgress the commands of Thy will. In that hour of their trial Thou in Thy great mercy didst rise to plead their cause and defend their judgment. Meting out retribution, Thou didst deliver the strong into the hand of the weak, the many into the hand of the few, the guilty into the hand of the upright, the impure into the hand of the pure, and tyrants into the hand of devotees of Thy teaching. By Thy great and saving deliverance of Thy people Israel unto this very day Thou didst make for Thyself a great and holy name in Thy world. Then Thy children came to the profaned shrine of Thy house, cleared Thy Temple, cleansed Thy sanctuary and kindled lights in its holy courts, instituting these eight days of dedication with songs of glad thanksgiving because of the wonders and marvels Thou hadst wrought for them. Therefore do we give praise to Thy great name evermore.

On Purim add

We thank Thee also for all the occasions of wonderful deliverance, triumphant liberation and providential comfort which Thou hast wrought for our forefathers in days of old at this season. Then in Shushan the fortress in the time of Mordecai and Esther, the wicked Haman rose up and sought to despoil, slay and utterly extirpate all the Jews, young and old, women and babes, in one day, the thirteenth day of Adar, the twelfth month. Then through Thy great mercy Thou didst frustrate his counsel and subvert his designs, causing them to recoil on his own head, until he and his sons were hanged on the gallows. Thus didst Thou providentially save the Jews. Therefore do we give praise to Thy great name evermore.

שבת

שלום עליכם. מלאכי השבת. מלאכי עליזון.
 ממלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא:
 בואכם לשלום. מלאכי השלום. מלאכי עליזון.
 ממלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא:
 ברכוני לשלום. מלאכי השלום. מלאכי עליזון.
 ממלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא:
 צאתכם לשלום. מלאכי השלום. מלאכי עליזון.
 ממלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא:

וזהנים שבעל הבית יאמר לכבוד אשתו

אֵשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא	וְרָחֵק מִפְּנוּיִים מִכְרָה:
בָּטָח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ	וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר:
וְנִמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא-רָע	כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דָּרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים	וּתְעַשׂ בְּחֶפֶץ בִּפְיָהּ:
הָיְתָה כְּאֵנוּת סוֹחֵר	מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה:
וְתִקֶּם בְּעוֹד לַיִלָּה	וּתְמַן טָרֶף לְבֵיתָהּ

וְחָזֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:

זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחָהּ	מִפָּרִי כִפְיָהּ נִטְעָה כָּרֶם:
חֲגוּרָה בְּעוֹז מִתְגִּירָהּ	וּתְאַמֵּץ וְרוֹעוֹתֶיהָ:
טַעֲמָה כִּי-טוֹב סִתְרָהּ	לֹא-יִכָּבֵה בְּלִילָה גֵרָה:
יָדֶיהָ שְׁלֵחָה בְּיִשׁוּר	וְכִפְיָהּ תִּמְכּוּ פִלָּה:
כִּפָּה פָּרָשָׁה לְעֹנִי	וְיָדֶיהָ שְׁלֵחָה לְאַבְיוֹן:
לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג	כִּי כָל-בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים:
מְרַבְּדִים עֲשֻׁתָּהּ-לָהּ	שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ	בְּשִׁבְתּוֹ עִם-זָקֵנֵי-אַרְצָה:
סָדֵן עֲשֻׁתָּהּ וּתְמַכֵּר	וְחֲגוּר נִתְּנָה לְכֹנַעֲנִי:
עוֹנֶה-דָּר לְבוּשָׁה	וּתְשַׁחֵק לַיּוֹם אַחֲרוֹן:
פִּיהָ פִּתְחָהּ בְּחֶכְמָהּ	וּתְוֹרַת-חֶסֶד עַל-לְשׁוֹנָהּ:
צוֹפִיָּה הַלִּיכוֹת בֵּיתָהּ	וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל:
קָמוּ בְּנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ	בַּעֲלָהּ וַיִּהְלָלָהּ:
רְבוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל	וְאַתְּ עָלִית עַל-כָּלָנָהּ:
שָׁקַר הַחַן וְהַכֵּל הַיָּפִי	אֲשֶׁה יִרְאֶת-יְיָ הִיא תִתְהַלָּל:
תְּנוּ-לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ	וַיִּהְלָלוּהָ בְּשַׁעְרִים מְעֻשִׂיהָ:

קדוש לליל שבת

מוזנין כוס של יין ומטלו בידו ומכרך מעומד

יום הששי: ויכלו השמים והארץ. וכל-צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת
ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את-יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל-
מלאכתו. אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרננו: ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם.
בורא פרי הנפון:

ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו
במצותיו. ורצה בנו. וישבת קדשו באהבה וברחון
הנחילנו. זכרון למעשה בראשית: כי הוא יום תחלה
למקראי קדש. זכר ליציאת מצרים: כי-הננו בקרית.
ואותנו קדשת מכל-העמים. וישבת קדשך באהבה
וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יי. ממדש השבת:

קדוש ליום שבת

גזמין כוס של יין תוסלה בידו ומברך
יש נרהים לגן נם שני הסטוקים האלו

אם-תשיב משבת ונגלך. עשות חפצך ביום קדש.
וקראת לשבת ענג. לקדוש יי מכבד. וכבודתו מעשות
דרכך. ממצוא חפצך ודבר דבר: או תתענג על-יי.
והרבבתיך על-במתי ארץ. והאכלתיך נחלת יעקב
אביך. כי פי יי דבר:

ושמרו בני ישראל את-השבת. לעשות את-השבת
לדלתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא
לעולם. כי-ששת ימים עשה יי את-השמים ואת-הארץ.
וביום השביעי שבת וינפש: על כן ברך יי את-יום
השבת. ויקדשהו:

סברי קורנו: ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם.
בורא פרי הנפון:

TSUR MISHELO AHHAL'NU

צור משלו אכלנו
שבחנו והותרנו
ברכו אמוני
כדבר יי:

הן את-עולמו	רוחנו אבינו
אכלנו את-לחמו	ויינו שתינו
על-כן נודה לשמו	ונהללו בפינו
בשיר וקול תודה	אמרנו וענינו אין קדוש כיי:
על-ארץ חמדה	גברך אלקינו
מזון וצידה	שהנחיל לאבותינו
	השקיע לנפשנו
רחם בחסדך	חסדו גבר עלינו ואמת יי:
על-משכן כבודך	על-עמך צורנו
בן-דוד עבדך	זכול בית מפארנו
	יבא ויגאלנו
יבנה המקדש	רוח אפינו
המלוכה תתחדש	משיח יי:
הרסמן הנקדש	עיר ציון תמלא
	וברנה נעלה
	יתברך ויתעלה
	על-כוס יין מלא בברכה יי:

YODU HHA RAYONAI

יְיָ רַעִי	יְיָ רַעִי
יּוֹם הַשְּׁבִיעִי:	בְּיוֹם שַׁבַּת קָדֵשׁ
בּוֹ כָּל-מְלֹאכְתָּךְ	יּוֹם אֲשֶׁר כָּלִיתָ
עַל-כָּל זִוְלָתְךָ	אֹמֵר כִּי שְׁרִיתָ
אִין לְכִלּוֹתְךָ	וּמַעֲשִׂים עָשִׂיתָ
לִי בֶן-אֶמְתָּךְ חֵישׁ לְהַרְגִּיעִי:	
מִכָּל-מְנוּגִים	שְׁבִיעִי בְּחֶרֶת
בְּשָׁבוּעוֹת וְשָׁנִים	וְאֹתוֹ קִדְשָׁתָהּ
לְגִזַּע אֲמוּנִים	חֵישׁ אֲשֶׁר נִשְׁאֲתָהּ
וּפְדָה מֵאֲסוּנִים אֲרָחִי וּרְבִיעִי:	
יּוֹם זֶה שַׁל־מְנוּחָה	רָצָה בְּמְנוּחָתִי
הִמְצִיא לִי הַרְוָחָה	וּבְיוֹם עֲבוּדָתִי
מִשְׁאֵת וְאִרְוָחָה	וְהִכֵּן לְשִׁבְתִּי
וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִהְיֶה שְׁעִשׂוּעִי:	
שַׁבַּת תּוֹכְנִי	אֶל-עוֹלָם שְׁכֹלִי
שִׁים אֹרֶךְ יָמַי	וְגִרָה בְּהִלּוֹ
תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי	וְאֶל-מִשְׁכַּן שְׁלֹוֹ
מִהֲרָה עֲנֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	

YAH RIBBON

עֵלָם וְעֵלְמִיָּא	יְה רִבּוֹן
מֶלֶךְ מַלְכִּיָּא	אֲנָתְהוּ הוּא מַלְכָּא
וְתַמְהִיָּא	עוֹבֵד גְּבוּרְתְּךָ
לְקַחְוִיָּה:	שְׁפִיר קַדְמִי
צִפְרָא וְרַמְשָׁא	שְׁכַחִין אֲסֹדֶר
דִּי בְרָא כָּל-נַפְשָׁא	לְךָ אֱלֹהָא קַדִּישָׁא
וּבְנֵי אָנְשָׁא	עִירִין קַדִּישִׁין
וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא:	חַיּוֹת בְּרָא
וְתַקִּיפִין	רַבְרַבִּין עוֹבְדִיד
זָקָף כְּפִיפִין	מִכְךָ רַמִּיָּא
שְׁגִין אֶלְפִין	לוֹ יַחַא גִּבֹּר
בְּחֻשְׁבָּנִיָּא:	לָא יַעַל גְּבוּרְתְּךָ
יְקַר וְרַבּוּתָא	אֱלֹהָא דִּי לָהּ
מַפָּס אַרְיֻתָא	פֶּרֶק יִתְ-עֲנֵךְ
מַגּוּא גְלוּתָא	וְאַפֶּק יִתְ-עֲמֵךְ
מִכָּל-אַמִּיָּא:	עֲמֵךְ דִּי בַחֲרַתְּ
וּלְקַדֵּשׁ קַדִּישִׁין	לְמַקְדֵּשׁ תּוֹב
רוֹחִין וְנַפְשִׁין	אַתְרֵיהּ יַחְדוֹן
שִׁירִין וְקַחֲשִׁין	יִזְמְרִין לְךָ
דִּי-שְׁפָרִיָּא:	בִּירוּשָׁלַם קַרְתָּא

כִּי אֶשְׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרָנִי
אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בִּינוּ וּבִינִי:

אָסוּר מִצֵּא חֶפֶץ מַעֲשׂוֹת דְּרָכִים
גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרִים
דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וְתַחֲכַמְנִי:

בִּי אֶמְצָא תְּמִיד נוֹחַ לְנַפְשִׁי
הֵנָּה לְדוֹר רִאשׁוֹן גִּתָּן קְדוּשָׁה
מוֹפֶת בְּתַת לָחֶם מִשְׁנֵה בִשְׁשִׁי
כָּכָה בְּכָל-שָׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי:

רָשָׁם בְּדַת הַיּוֹם חֶק אֶל-סִגְנוֹ
בִּי לְעֶרְוֹךְ לָחֶם פָּנִים לִפְנֵי
גַּם בִּי לְהַתְעַנּוֹת עַל-פִּי נְבוֹנִי
אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוֹר עוֹנִי:

הוּא יוֹם מְכַבֵּד יוֹם תְּעֻנּוּגִים
לָחֶם וַיֵּין טוֹב בִּשְׁרֵי וּדְגִים
הַמְתַּאבָּלִים בּוֹ אַחֲרֵי נְסוּגִים
כִּי יוֹם שְׁמֻחוֹת הוּא וַיִּשְׁמְחֵנִי:

מִחַל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית
עַל-כֵּן אֶכְבֵּס-בּוֹ לְבִי כְּבוֹרִית
אֶתְפַּלֵּלָה אֶל-אֵל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית
מוֹסֵף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

YOM ZEH MEHHUBBAD

מכל-ימים
צור עולמים:

יום זה מכבד
כי בו שבת

עשה מלאכתך
לאלהיך
בו מעשיך
ששת ימים:

ששת ימים
ויום השביעי
שבת לא תעשה
כי כל עשה

למקראי קדש
שבת קדש
ביינו יקדש
יבצעו תמימים:

ראשון הוא
יום שבתון
על-כן כל-איש
על-שתי לחם

שתה ממתקים
בו דבקים
לחם חקים
וכל-מטעמים:

אכול משמנים
כי אל יתן לכל
בגד ללבוש
בשר ודגים

ואכלת ושבעת
אשר נטעת
אשר ידעת
מכל-העמים:

לא תחסר כל בו
על-ארץ האבות
וברכת את-אלהיך
כי ברכתך

את-כבודו
מלאה חסדו
עשתה ידו
פעלו תמים:

השמים מספרים
וגם הארץ
ראו כל-אלה
כי הוא הצור

DEROR YIKRA

לְבֹן עַם-יִבְתָּ	דְּרוֹר יִקְרָא
כָּמוֹ כִּבְתָּ	וַיִּנְצְרְכֶם
וְלֹא יִשְׁבַּת	בְּעִים שְׁמֶכֶם
בְּיוֹם שַׁבָּת:	שָׁבוּ נוּחוּ
וְאֶלְמִי	דְּרוֹשׁ נְוִי
עֲשֵׂה עַמִּי	וְאוֹת יֵשַׁע
בְּתוֹךְ כְּרַמִּי	בְּטַע שֶׁרֶק
בְּנִי עַמִּי:	שְׁעֵה שְׁוִיַּת
בְּתוֹךְ בְּצֻרָה	דְּרוֹךְ פּוֹרָה
אֲשֶׁר גָּבְרָה	וְגַם אָדוֹם
בְּאֵף עֲבָרָה	בְּתוֹץ צָרִי
בְּיוֹם אֶקְרָא:	שְׁמַע קוֹלִי
בְּמִדְבַּר הָרִי	אֱלֹהִים תֵּן
בְּרוֹשׁ תִּדְהָר	הַדָּם שֶׁשָּׂה
וּלְנִזְהָר	וּלְמִזְהִיר
כְּמִי נִהְרָ:	שְׁלוֹמִים תֵּן
בְּכָל-פְּנֵה	הַדָּךְ קָמִי
וּבְמִגְנֵה	בְּמוֹג לִבִּי
לְמִלְאָנָה	וּנְרַחֵיב פֶּה
לְךָ רָנָה:	לְשׁוֹנִי
לְנִפְשְׁךָ	דְּעֵה חֻקָּהּ
לְרֹאשְׁךָ	וְהִיא כֶּתֶר
קְדוּשְׁךָ	בְּצוֹר מַצּוֹת
לְקִדְשְׁךָ:	שְׁמוֹר שַׁבָּת

מה ידידות

- (1) מה ידידות מנוחתך. את שבת המלכה.
 בכן נרוץ לקראתך. באי כלה נסוכה.
 לבש בגדי תמודות. להדליק נר בכרכה.
 ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה:
 להתענג בתענוגים ברברים ושלו ודגים:
- (2) מערב מזמינים, כל מיני מטעמים.
 מבעוד יום מוכנים, תרגולים מפשמים.
 ולערוך כמה מינים, שתות יינות מבשמים.
 ותפוקי מעדנים, בכל שלש פעמים:
 להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:
- (3) נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה.
 ויכבדוהו עשיר ורש, ותזכו לגאלה.
 יום שבת אם תשמרו, והייתם לי סגלה.
 ששת ימים תעבדו, ובשביעי נגילה:
 להתענג בתענוגים ברברים ושלו ודגים:
- (4) תפצץ אסורים, וגם לחשב חשבונות.
 הרהרים מתרים, ולשדך הבנות.
 ותיוק ללמדו ספר, למנצח בנגינות.
 ולהגות באמרי שפר, בכל פנות ומחנות:
 להתענג בתענוגים ברברים ושלו ודגים:
- (5) הלויך תהא בנחת, ענג קרא לשבת.
 והשנה משכחת, בדת נפש משיבת.
 בכן נפשי לך ערגה, ולנוח בחבת.
 כשושנים סוגה, בו ינוחו בן ובת:
 להתענג בתענוגים ברברים ושלו ודגים:
- (6) מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה.
 כל המתענגים בה, יזכו לרב שמחה.
 מחבלי משית, יצלו לרוחה.
 פדותנו תצמית, ונס יגון ואנחה:
 להתענג בתענוגים ברברים ושלו ודגים:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה

(1) מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים. יוֹם שְׁבֻתוֹן יוֹם
מַחְמָדִים. שְׁמָרְיוֹ וְזִכְרֵיוֹ הֵמָּה מְעִידִים. כִּי לַשֵּׁשֶׁה כָּל
בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים:

(2) שְׁמִי שְׁמִים אֶרֶץ וַיָּמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים
וְרָמִים. תִּנֵּן וְאָדָם וְחַיִּית רָאמִים. כִּי בָּיָה יִי צוֹר עוֹלָמִים:

(3) הוּא אֲשֶׁר דָּבָר לַעַם סִגְלָתוֹ. שְׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבּוֹאוֹ
עַד צֵאתוֹ. שְׁבֹת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שְׁבֹת אֶל מְכָל
מְלָאכָתוֹ:

(4) בְּמִצְנֹת שְׁבֹת אֶל יַחְלִיצָךְ. קוֹם קְרָא אֱלִיוֹ יַחֲשִׁישׁ
לְאִמְצָךְ. נִשְׁמַח כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצָךְ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָבֹד
רָצָךְ:

(5) בְּמִשְׁנֵה לַחֵם וְקִדּוּשׁ רִבְּה. בְּרַב מְטַעֲמִים וְרוּחַ
נְדִיכָה. יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמַּחֲעֲנָגִים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְעוֹלָם
הַבָּא:

יום שבתון

- (1) יום שבתון אין לשכוח. זכרו כריח הניחת. יונה
מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:
- יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:
- (2) היום נכבד לבני אמונים. זהירים לשמרו אבות
ובנים. חקוק בשני לחות אבנים. מרב אונים ואמץ כח:
- יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:
- (3) וכאו כלם בברית יחד. נעשה ונשמע אמרו כאחד.
ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליצף כח:
- יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:
- (4) דבר בקדשו בהר-המור. יום השביעי זכור ושמור.
וכל-פקדיו יחד לגמור. חזק מתנים ואמץ כח:
- יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:
- (5) העם אשר נע כצאן תעה. יזכור לפקדו ברית
ושבועה. לכל יעבר-כם מקרה רעה. כאשר נשבעת על-
מי נח:
- יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח:

ברוך אל עליון

(1) ברוך אל עליון. אשר נתן מנוחה. לנפשנו פדיון.
משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון. עיר הנדחה. עד אנה
תוגיון. נפש נאנחה.

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(2) רוכב בערכות. מלך עולמים. את-עמו לשבות. און
בנעמים. במאכלי ערכות. במיני מטעמים. במלבושי
כבוד. זבח משפחה:

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(3) ואשרי כל-חוכה. לתשלומי כפל. מאת כל-סוכה.
שוכן בערפל. נחלה לו יזכה. בזה ובשפל. נחלה
ומנוחה. כשמש לו זרחה:

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(4) כל-שומר שבת. בדת מחללו. הן הכשר חבת. קדש
גורלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. לא אדון
מחוללו. מנחה היא שלוחה.

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(5) חמדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לחמימים. אם
יהיה נצור. כתר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים.
רוחו בם נחה:

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(6) זכור את-יום השבת לקדשו. קרנו כי גבהה נור על-
ראשו. על-כן יחן האדם לנפשו. ענג וגם שמחה. בהם לו
למשחה:

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

(7) קדש היא לכם. שבת המלכה. אל-תוך בתיכם.
להניח ברכה. בכל-מושבותיכם. לא תעשו מלאכה.
בניכם ובנותיכם. עבד וגם שפחה:

השומר שבת. הבן עם הבת.

לא ירצו כמנחה על מחבת:

YOM ZEH LEVISRAEL

יום זה לישראל אנרה ושמחה שבת מנוחה:

במעמד סיני	צוית פקודים
לשמור בכל-שני	שבת ומועדים
לפני	לערך
שבת מנוחה:	משאת וארוחה
לאמה שבורה	חמדת הלכבות
נשמה יתרה	לנפשות נכאבות
מצרה	לנפש
שבת מנוחה:	יסיר אנחה
אתו מכל-ימים	קדשת ברכת
מלאכת עולמים	בששת כלית
עגומים	בו קצאו
שבת מנוחה:	השקט ובטחה
צויתנו נורא	לאסור מלאכה
אם שבת אשמרה	אזכה הוד מלוקה
למורא	אקריב שי
שבת מנוחה:	מנחה מרקחה
זכרה נחרבת	חדש מקדשנו
תנה לנעצבת	טובך מושיענו
יושבת	בשבת
שבת מנוחה:	בזמיר ושבתה

שִׁמְרוּ שַׁבָּתוֹתַי. לִמְעַן תִּינָקוּ וְשִׁכְעֻקְסָם. מִיּוֹ בְרֻכּוֹתַי. אֶל הַמִּנְחָה
 בִּי בָאתֶם. וְלוֹו עָלֵי בְנֵי. וְעָדְנִי מִעֲדֵנִי. שַׁבָּת הַיּוֹם לִי:
 לַעֲמַל קִרְאוּ דְרוֹר. וְנִתְּמִי אֶת בְּרֻכְתִּי. אִשָּׁה אֶל אֲחֻתָּהּ לְצִרּוֹר. לְנָלוֹת
 עַל יוֹם שַׁמְחָתִי. בְּגִדֵי שֵׁשׁ עִם שָׁנִי. וְהִתְבּוֹנְנִי מִזִּקְנִי. שַׁבָּת הַיּוֹם
 לִי: וְלוֹו. מִהֲרִי אֶת הַמִּנְחָה. לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֲסִיתִי. וְהִשְׁכֵּנוּ עִם
 הַקּוֹנֶה. לְשֵׁלֶם אֶכּוֹל וְהוֹתֵר. בְּמִחוּזֵי כִי אֲמַצִּי. וְשָׂתֵנוּ יַיִן מִשְׁמֵנִי. שַׁבָּת
 הַיּוֹם לִי: וְלוֹו. הִנֵּה יוֹם נִאֲלָה. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּיתֶם לִי
 סִגְלָה. לִינִי וְאַחֲרֵי תַעֲבֹרָה. וְאִזּוּ תִהְיֶה לִפְנֵי. וְתִמְלָאוּ צְפוּנֵי. שַׁבָּת הַיּוֹם
 לִי: וְלוֹו. חֲזֹק קִרְיָתִי אֶל אֱלֹהִים. עֲלִיּוֹן. וְהִשְׁכֵּב אֶת גּוֹתִי. בְּשִׁמְחָה
 וּבְהִגָּיוֹן. וְשִׁדְרֵי שֵׁם רַנְנִי. לְוִי וְכֹהֲנִי. אוֹ תִתְעַנֵּג עָלַי יְיָ. שַׁבָּת הַיּוֹם
 לִי: וְלוֹו.

מִפִּי אֵל, מִפִּי אֵל, יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין אֵדִיד כֹּה, אֵין אֵבִיד כִּכֵּן עַמְרִים, אֵין אֲדֻכָּה בְּחֻדְהָ חָצִין אוֹנְדָה בִּישְׂרָאֵל:	אֵין אֵדִיד כֹּה, אֵין אֵבִיד כִּכֵּן עַמְרִים, אֵין אֲדֻכָּה בְּחֻדְהָ חָצִין אוֹנְדָה בִּישְׂרָאֵל:	אֵין אֵדִיד כֹּה, אֵין אֵבִיד כִּכֵּן עַמְרִים, אֵין אֲדֻכָּה בְּחֻדְהָ חָצִין אוֹנְדָה בִּישְׂרָאֵל:	אֵין אֵדִיד כֹּה, אֵין אֵבִיד כִּכֵּן עַמְרִים, אֵין אֲדֻכָּה בְּחֻדְהָ חָצִין אוֹנְדָה בִּישְׂרָאֵל:
בֹּרָא	בֹּרֵךְ	בֹּרֵךְ	בֹּרָא
גִּבּוֹר	גָּאוֹן	גִּדּוּלָה	גִּדּוּסָה
הֵיזֵן	הִזְקָן	הִגּוּלָה	הִדּוּשָה
הִדְרֹר	הִגּוֹן	הִגִּינָה	הִזְכָּרָה
הַעֲדֵר	וְהִיק	וְהִשְׁכָּה	וְהִלָּה
וְכִכֵּן	וְכִי	וְהוֹדָה	וְזִכָּרָה
חִנּוּן	חִכָּם	חִשּׁוּכָה	חִזְמִירָה
מִסְחָד	מִפְסָד	מִדּוּחָה	מִזְכָּרָה
יָחִיד	יָשָׁד	יָדִידָה	יָדָעָה
כִּבִּיד	כִּשָּׁד	כִּבְדָּה	כִּזְנָסָה
לִחִים	לִכְלָר	לִכּוּכָה	לִזְמִירָה
מִלֵּךְ	מִגִּדּוֹ	מִתּוּקָה	מִזְחָה
נִשְׁנָב	נִאֲמָן	נִעֲמָה	נִזְעָה
סִלָּה	סִלּוֹל	סִמּוּכָה	סִזְעָה
עוֹזֵד	עֵנִי	עִרְכָה	עוֹנִרָה
פּוֹדָה	פּוֹרָם	פּוֹקָה	פּוֹחִרָה
צִיר	צִדִּיק	צִדּוּפָה	צוֹדָקָה
קִדְמִין	קִצִּין	קִדּוּשָה	קוֹדָאָה
רִחֲמִין	רִבֵּן	רִצּוּיָה	רִחֲשָה
שֵׁלֶם	שִׁקְרוֹ	שִׁמְרָה	שׁוֹחֲרָה
תִּקְוִי	תִּנָּא	תִּמְסָה	תּוֹמָכָה

מִפִּי אֵל, מִפִּי אֵל, יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

בר יוחאי נמשחת אשורה. שמן ששון מתבריה:

מלכות בר יוחאי שמן מיטחת קדש. נמשחת במדת הקדש.

נשאת ציץ נזר הקדש. חבוש על ראשה פארה:

סוד בר יוחאי מושב טוב ישבת. זם גסת יום אשר ברחת.

במערות צורים שעמדת. שם קניית הורה ונהרה: בר יוחאי

נצח הוד בר יוחאי עצי שמים עומדים. למודי יהוה הם לומדים:

אור מפלא אור היקוד הם יוקדים. הלא תפה יורה

מורה: בר יוחאי

תמורת בר יוחאי ולשדה תפוחים. עליה ללקט בו מרקחים.

סוד הורה בציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר

בעבורה: בר יוחאי

נבורה בר יוחאי נאורת בנבורה. ובמלחמת אש ברת השערה.

והרב הוצאת כתערה. שלפת נגר צורה: בר יוחאי

חסד בר יוחאי למקם אבני שיש. הנעת לפני אריה ליש.

זם גלת בותרת על עיש. תשורי ומי ישורה: בר יוחאי

בינה בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מחולש חדשים.

שבע שברות סוד חמשים. קשרת קשרי שין קשרה:

בר יוחאי

חכמה בר יוחאי יוד חכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה.

שלשים ושהים נתיבות ראשית תרוכה. את כרוב

ממשח זיו אורה: בר יוחאי

בר יוחאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלכדים כי

רב לה. העלומה ואין קרא לה. גמל עין לא

תשורה: בר יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתה. אשרי העם הם למודה. ואשרי

הקומדים על סודה. לבוש חשן תמיה ואורה:

בר יוחאי נמשחת אשורה. שמן ששון מתבריה:

Ashorer shira lichvod hatorah
 Mipaz yekara zachu ubara
 Torah temima ne'ima raba
 Peti mahkima ayin me'ira
 Ashrei hagever al yitzro gover
 Mesharim dover boher batorah
 Ne'eman shemo bahar be'amo
 Lih'yot lo lishmo uma nivhara

אשורר שירה לכבוד התורה
 מפז יקרה זכה וברה
 חורה חמימה נעימה רבה
 פתי מחכימה עין מאירה
 אשרי הגבר על יצרו גובר
 משרים דובר בוחר בחורה
 נאמן שמו בחר בעמו
 להיות לו לשמו אומה נבחרה

Shuvi shuvi hashulamit
 Shuvi venehezech bach
 Ma tehezu bashulamit kimholat
 mahanayim

שובי שובי השולמית
 שובי שובי ונחזה בך
 מה תחזו בשולמית כמחולת מחנים

Ana halach dodech hayafa banashim
 Ana pana dodech unvakeshenu imach

אנא הלך דודך היפה בנשים
 אנא פנה פנה דודך ונבקשנו עמך

Dodi yara' legano la'arugot habosem
 Lir'ot baganim velilkot shoshanim

דודי ירד לגנו לערוגות הבשם
 לרעות בגנים וללקוט שושנים

Agadelcha elokei kol neshama
 Ve'odecha berov paha' ve'eima
 Be'omdi toch kehalecha tzur leromem
 Lecha echra ve'echof rosh vekoma
 Reki'ei rum halo nata bemivta
 Vecha'aretz yesada al beli ma
 Hayuchal ish hakor et sod yotzero
 Umi hu zeh bakol kedma veyama
 Meromem hu alei kol peh velashon
 Asher hifli ve'asa kol behochma
 Veyitgadai bagoy kadosh ve'elyon
 Veyitkadash shemei raba be'alma

אגדלך א-להי כל נשמה
 ואודך ברוב פחד ואימה
 בעמדי תוך קהלך צור לרומם
 לך אכרע ואכוף ראש וקומה
 רקיעי רום הלא נטע במבטא
 והארץ יסדה על בלי מה
 היוכל איש חקור את סוד יוצרו
 ומי הוא זה בכל קדמה וימה
 מרומם הוא עלי כל פה ולשון
 אשר הפליא ועשה כל בחכמה
 ויחגדל בגוי קדוש ועליון
 ויחקדש שמייה רבא בעלמא

בְּשֵׁנָה הַבָּאָה

נִשָּׁב עַל הַמִּרְפֶּסֶת

וְנִסְפָּר צַפְרִים נֹדְדוֹת.

יְלָדִים בְּחִפְשָׁה

יִשְׁחָקוּ תּוֹפֶסֶת

בֵּין הַבֵּית לְבֵין הַשְּׂדוֹת.

עוֹד תִּרְאֶה עוֹד תִּרְאֶה

כְּמָה טוֹב יִהְיֶה

הַשְּׂדֵה הַשְּׂדֵה הַבָּאָה

הַנֶּאֱדָה בְּבִנּוֹת

אֲנִי הָאִירִי פְּנִיָּה אֵלַי

בּוֹא דוֹדִי כִּי יָפִית

אֶף נֶעֱמָם לִי מָאָד

שְׁלַח יָדְךָ וְחַבֵּמְנִי

אֲמַצְנִי עוֹד וְעוֹד

"Thou shalt

eat

ואכלת

and be satisfied,

ושבעת.

וברכת את ה' אלהיך.

על-הארץ הטובה אשר נתן לך.

and bless the Lord thy God for the goodly land

which He has given thee."

באמור.

